

Toelichting bepalingen gezinshuizen

Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp, wat betreft een module **gezinshuizen** en tot uitvoering van het zesde Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de social en non-profit sectoren

1. Inhoud

A. algemene toelichting

Verankering van het concept gezinshuizen

In uitvoering van het Vlaamse Regeerakkoord hebben we de voorbije periode het proefproject 'Simba' van vzw SOS Kinderdorpen intensief opgevolgd en geëvalueerd. Daarnaast hebben we ook andere, internationale modellen tegen het licht gehouden om het concept gezinshuizen te ontwikkelen.

Vanuit de overtuiging dat kinderen best in een gezinssituatie op kunnen groeien, ook in die situaties waar kinderen niet thuis kunnen wonen, werd, ondersteund door wetenschappelijke inzichten, de voorbije jaren sterk ingezet op een verdieping en verbreding van dergelijke hulpverleningsvormen:

- Het pleegzorgaanbod werd gedifferentieerd en er kwam een statuut voor de pleegzorger;
- In de praktijk ontstonden initiatieven, die zich richten op kleinschalige, gezinsbenaderende opvang.

Een van die praktijkinitiatieven werd door Opgroeien gefinancierd en had betrekking op experimenteren met gezinshuizen: het Simbaproject van vzw SOS Kinderdorpen. Dit pilootproject had een beperkte scope van doelgroep (enkel kinderen jonger dan 3 jaar) en finaliteit (enkel perspectiefzoekende trajecten), maar leverde essentiële inzichten over de inhoudelijke en organisatorische kernaspecten van dergelijke gezinshuizen. Verdere intensieve contacten met (internationale) experts en discussies met praktijkwerkers leidde tot de ontwikkeling van het concept gezinshuizen.

Op 20 december 2021 lanceerden de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en Opgroeien een oproep naar de jeugdhulpvoorzieningen om op vrijwillige basis voorstellen te doen tot reconversie van hun dienstverlening om via sociaal ondernemerschap in een gedeelde verantwoordelijkheid kwaliteitsvolle zorg op maat te organiseren onder meer door bestaande capaciteit om te bouwen naar gezinshuizen.

Voorliggend ontwerpbesluit voorziet in de legistische verankering van een nieuwe typemodule gezinshuizen en de noodzakelijke erkenningsvoorwaarden en subsidiënormen.

Beleidsonderbouwing

De ambitie om de werkvorm gezinshuizen breder ingang te doen vinden, is gestoeld op een aantal Vlaamse en internationale denkoefeningen en beleidsintenties:

- Ten eerste verwijzen we naar het Vlaams regeerakkoord: "(...) investeren in alternatieve residentiële opvang zoals gezinshuizen, na evaluatie van het lopende proefproject. Binnen het integrale jeugdhulplandschap maken we daarvoor een module gezinshuizen beschikbaar die professionele dag- en nachtopvang mogelijk maakt in een warme thuiscontext."
- Ten tweede verwijzen we naar de denkoefening van de taskforce verblijf in 2018¹ waarbij het verblijfsaanbod inhoudelijk herdacht werd en waarin een aantal conclusies gemaakt werden:
  - Voorzieningen botsen op de grenzen van "de klassieke leefgroepen". Het is nodig om die anders in te vullen. Nieuwe noden vereisen meer differentiatie in het aanbod met meer individuele en flexibele trajecten op maat en een aangepaste infrastructuur.
  - Nieuwe noden betekenen meer differentiatie: o.a. kleinere of meer moduleerbare leefgroepen, kleinschalig versus de noodzaak aan schaalgrootte, pleegzorg en varianten (cf. gezinshuizen, nieuwe kleinschalige woonvormen, trajecten housing first voor jongvolwassenen, ...).
  - We moeten ook experimenteren met nieuwe, huiselijke vormen van opvang zoals de gezinshuizen 2.0 en volgen hierbij het pilootproject van vzw SOS Kinderdorpen nauwgezet op, bijvoorbeeld naar de rol en het statuut van de (al of niet professionele) opvangfiguur. Ook andere initiatieven waarbij gelijkende opvangvormen vanuit samenwerking tussen CKG en dienst voor pleegzorg gestalte krijgen, vormen Vlaamse praktijkinspiraties in functie van de verdere conceptvorming rond gezinshuizen 2.0.
  - Ook systemen van (tijdelijk) inwonende begeleiders, gezinsopvang, burgerinitiatieven, etc. verdienen meer aandacht en ruimte tot innovatie.
- Ten derde leverde de concepttekst rond uithuisplaatsing van jonge kinderen² bijkomend materiaal met focus op de allerjongste kinderen.
- Ten vierde sluit de ontwikkeling van gezinshuizen ook aan bij de evolutie naar een geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid, zoals goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 februari 2023, waar 'normaliseren', 'zo thuis mogelijk' en het gezin in de hulp centraal komt te staan.
- Ten vijfde verwijzen we naar de parlementaire conceptnota voor nieuwe regelgeving betreffende gezinshuizen (<https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1352570>).
- Bijkomend zijn er wettelijke internationale verdragen zoals het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), internationale richtlijnen voor alternatieve zorg aan kinderen, én de White Paper van UNICEF waarbij kleinschalige opvang met een gezinsklimaat, ingeburgerd in de lokale gemeenschap als de ideale vorm van opvang voor geplaatste minderjarigen, naar voren geschoven wordt.
- Ten slotte bieden gezinshuizen ook een bijkomende mogelijkheid om broers en zussen samen op te vangen, zoals het recent in het Burgerlijk Wetboek ingevoerde artikel 387septiesdecies formuleert.

Met het beschikbaar maken van een module gezinshuizen binnen het integrale jeugdhulplandschap willen we tegelijkertijd een voorstart maken met een aantal principes die we in ons geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid naar voren schuiven:

---

¹ <https://www.vlaamswelzijnsverbond.be/files/vergaderingen/2018-12-06%20SD%20JG%20doc04%20-%20nota%20taskforce%20verblijf.pdf>

² <https://www.vlaamswelzijnsverbond.be/files/uitgangspunten%20uithuisplaatsing%20jonge%20kinderen%20jongerenwelzijn%20en%20K%26G.pdf>

- Samenwerking, gedeelde verantwoordelijkheid en het bundelen van expertises staan centraal in alle trajecten voor jongeren en hun gezin;
- Flexibiliteit, creativiteit en innovatie, zowel in het aanbod als in het instrumentarium staan centraal. Dit betekent dat we ook aandacht hebben voor digitale transformatie en de kansen dat dit biedt om op vernieuwende manieren met de jongeren en gezinnen in verbinding te gaan;
- Regionaal moet er een positieve impact zijn op de capaciteit en/of de bereikbaarheid van hulpverlening, voor alle bestaande doelgroepen;
- We leggen de regie maximaal bij de jongeren en de gezinnen, en we gaan het proces aan met ouders en netwerk om het beter te maken voor de kinderen, ook in high risk casussen;
- Kinderen groeien maximaal in een gezinscontext op, bij voorkeur in het eigen gezin met de ondersteuning die nodig is, zowel voor de ouders als voor de kinderen. Ook wanneer kinderen niet in het eigen gezin op kunnen groeien, willen we dat de opvang zoveel mogelijk de gezinssituatie benadert. Pleegzorg is de meest gekende vorm, maar ook andere modellen, waaronder gezinshuizen, vertrekken van het uitgangspunt om kinderen in een zo gewoon mogelijke omgeving op te laten groeien;
- Welke ook de vorm, we positioneren residentiële jeugdhulp als tijdelijk en ondersteunend aan de eigen context in een integraal gezinstraject. Verblijf wordt flexibel afgesproken in functie van de noden in een begeleidingstraject (onveiligheid, verontrusting, ontwikkeling, ...). Residentiële voorzieningen zijn sterk faciliterend in de constructieve samenwerkingsrelatie met de kinderen en hun context;
- Het hulpverleningstraject primeert op de individuele organisatie. We vertrekken van expertises, eerder dan van werkvormen en soorten voorzieningen. Deze expertises kunnen snel en naadloos bijgeschakeld worden wanneer dit nodig is eerder dan dat ze op doorverwijzing na elkaar ingezet worden. Op die manier kan de ondersteuning maximaal outreachend geboden worden zonder dat het kind verplaatst moet worden;
- We streven naar een normalisering van de jeugdhulp. Dat impliceert dat maximaal gezocht wordt naar samenwerking met reguliere maatschappelijke actoren en de jeugdhulpomgeving maximaal aansluit bij de leefwereld van kinderen en jongeren.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Met de punten 3 en 4 worden de nodige definities toegevoegd in functie van het formuleren van de opdracht en finaliteit van een gezinshuis.

Een gezinshuis is een kleinschalige vorm van residentiële hulp met een doorgedreven gezinsklimaat aan minderjarigen en hun omgeving die aangewezen zijn op intensieve en professionele hulpverlening als gevolg van beschadigende ervaringen en/of complexe problematieken. Kleinschalig betekent dat we ervan uitgaan dat drie kinderen per bezoldigde gezinshuisouder begeleid en opgevangen kunnen worden. Het aantal minderjarigen kan variëren afhankelijk van de situatie en draagkracht van de gezinshuisouder, de complexiteit van de problematieken van de kinderen en jongeren, van het feit of het om gezamenlijke opvang van broers/zussen gaat. We hanteren in een eerste fase zes minderjarigen per gezinshuis met inbegrip van eigen kinderen of pleegkinderen als een absolute bovengrens. De administrateur-generaal van Opgroeien kan, op basis van een gemotiveerde aanvraag, afwijkingen toestaan op het maximaal aantal minderjarigen per gezinshuis en per gezinshuisouder. Op die manier kunnen we de

capaciteit van de gezinshuizen van nabij monitoren, met oog op eventuele bijstellingen op basis van ervaringen en goede praktijken.

In een gezinshuis wonen gezinshuisouders met meerdere uithuisgeplaatste kinderen en soms ook eigen kinderen of pleegkinderen samen. Minstens één van de gezinshuisouders is een 'professionele beroepsopvoeder' die in dienstverband werkt voor een moederorganisatie (die de gezinshuisouders aanwerft en begeleidt).

Van een gezinshuisouder worden specifieke competenties en professionaliteit verwacht om met bepaalde problematieken om te gaan, niet het minst om met de complexiteit inzake problemen van de jongeren en in relatie tot de context van de jongeren die instromen in een gezinshuis om te kunnen gaan. De voorwaarden waaraan een gezinshuisouder moet voldoen, worden verder geëxpliciteerd in artikel 4 van dit besluit.

De gezinshuisouders zullen altijd voltijds contractueel verbonden zijn met een moederorganisatie, die door het agentschap Opgroeien erkend en gesubsidieerd zal worden voor het organiseren van gezinshuizen.

Artikel 2 Bij de opsomming van de typemodules waarvoor een organisatie voor bijzondere jeugdzorg zich kan laten erkennen, wordt een nieuwe typemodule 'verblijf in een gezinshuis' en 'begeleiding en ondersteuning van een gezinshuis' toegevoegd. Verblijf in een gezinshuis gaat steeds gepaard met begeleiding en ondersteuning van een gezinshuis door een moederorganisatie. We kiezen ervoor om een gezinshuis in te bedden in de bestaande categorie 1 van organisaties voor bijzondere jeugdzorg, weliswaar met een erkenning als aparte typemodule - omwille van de zichtbaarheid (de capaciteit wordt herkenbaar in de erkenning opgenomen) en omdat dit de mogelijkheid biedt om specifieke erkenningsvoorwaarden voor dit aanbod vast te leggen.

Artikel 4. De gezinshuisouders zullen altijd contractueel verbonden zijn met een moederorganisatie, die erkend en gesubsidieerd wordt voor het organiseren van gezinshuizen en die de werkgever is van de gezinshuisouder.

Paragraaf 1 bevat de bijzondere erkenningsvoorwaarden waaraan een voorziening die erkend is om de typemodules verblijf in een gezinshuis en begeleiding en ondersteuning van een gezinshuis aan te beiden als moederorganisatie moet voldoen.

Concreet zorgt de moederorganisatie voor een kwaliteitsvolle werving, begeleiding en ondersteuning van de gezinshuisouders en zijn gezinsleden onder meer via:

- Een onderbouwde werving, selectie en matching;
- Gerichte ondersteuning en begeleiding van de gezinshuisouder, de partner en eventuele andere gezinsleden teneinde zoveel mogelijk een normaal gezinsleven te creëren en het welzijn van alle betrokkenen te maximaliseren
- Professionaliserings- en intervisiemogelijkheden voor de gezinshuisouders;
- Ondersteuning van gezinshuisouders in functie van het aanleveren van materiaal over het individueel functioneren van de kinderen en de samenwerking/band met de ouders in functie van een kwaliteitsvolle handelingsplanning en evaluatie;
- Faciliteren van contacten tussen gezinshuisouders onderling in functie van ervaringsuitwisseling en contacten met pleegzorg of meer gespecialiseerde diensten, die een rol kunnen spelen in de begeleiding;
- Ondersteuning van een constructieve samenwerkingsrelatie met de kinderen en hun biologische ouders of opvoedingsverantwoordelijken en context;

- Het organiseren van back-up mogelijkheden tussen gezinshuisouders of in relatie tot de moederorganisatie om vrije momenten voor de gezinshuisouders te waarborgen.

Uiteraard komt in eerste instantie het scenario dat vakantie gezien wordt als ‘samen met de kinderen’ in beeld. Als rugdekking voor de gezinshuisouders wordt in de regelgeving wel bepaald dat in een residentiële terugvalmogelijkheid moet worden voorzien. Deze terugvalbasis is niet noodzakelijk een opvang in een residentiële leefgroep. Dit is ook niet voor alle jongeren de meest geschikte keuze, Alternatieven zoals opvang in het netwerk van de gezinshuisouder of het biologisch netwerk, verblijf bij andere gezinshuizen of het deelnemen aan kampactiviteiten komen uiteraard eveneens in beeld. Met de moederorganisatie worden hierover op maat van elke jongere praktische afspraken gemaakt. De moederorganisatie is inhoudelijk en administratief ‘eigenaar’ van het cliëntdossier en is eindverantwoordelijk voor de geleverde kwaliteit en de geleverde resultaten van de gezinshuisouders. Gelet dat een dergelijke dossiervorming noodzakelijk is voor een kwaliteitsvolle opvolging, begeleiding en opvang kan de rechtsgrond voor de verwerkingen van persoonsgegevens gevonden worden in artikel 6, eerste lid, e), van de Algemene Verordening Persoonsgegevens (Hierna AVG), namelijk het vervullen van een taak van algemeen belang.

De verwerking van de persoonsgegevens, kan ook de verwerking omvatten van de bijzondere categorieën van persoonsgegevens vermeld in artikel 9, lid 1, namelijk gegevens over godsdienst of gezondheid namelijk gerechtelijke gegevens

Deze verwerkingen worden beschouwd als noodzakelijke verwerkingen om redenen van zwaarwegend algemeen belang als vermeld in artikel 9, lid 2, g) van de voormelde verordening.

De moederorganisatie engageert zich op haar beurt actief in een netwerk van een of meerdere moederorganisaties, de pleegzorgdienst, andere mogelijke organisaties die samen bekijken hoe de werving, selectie, matching en ondersteuning van de gezinshuisouders op allerlei vlakken efficiënt en effectief georganiseerd wordt. Dat volume is belangrijk om:

- Een te grote kwetsbaarheid van de personeelsequipe te vermijden, bij bv. uitval; expertise en kennis op te kunnen bouwen;
- Een schaalgrootte te creëren die het mogelijk maakt het voortraject van werving, selectie en matching, de intervisie tussen de gezinsouders, maar ook de residentiële hub op een kwaliteitsvolle en efficiënte manier te organiseren;
- Een lerend netwerk van gezinshuisouders te kunnen organiseren.

§2 bevat het pedagogisch profiel waaraan een gezinshuis moet voldoen. Het gaat over ‘het zo gewoon mogelijk laten opgroeien van een kind in een gezinsomgeving, rekening houdende met de complexe problematieken van jongeren en hun context’.

Het aantal minderjarigen dat in een gezinshuis wordt opgevangen bedraagt maximaal zes. Dit aantal kan variëren afhankelijk van de situatie en draagkracht van de gezinshuisouder, de complexiteit van de problematieken van de kinderen en jongeren. Per bezoldigde gezinshuisouder kunnen maximaal drie kinderen worden opgevangen. Voormelde maxima gelden niet wanneer het om de gezamenlijke opvang van broers en zussen gaat. De administrateur-generaal kan in dit geval, in het belang van de kinderen en op basis van gemotiveerde aanvraag, afwijkingen toestaan op het maximaal aantal minderjarigen per gezinshuis en per gezinshuisouder.

Een belangrijk kenmerk van een gezinshuis is het positieve en ondersteunende leefklimaat. Een gezinshuis is een plek waar de minderjarige ondersteuning en verbondenheid ervaart in een klimaat waarin alle jongeren onvoorwaardelijk en evenwaardig ondersteund worden. Bovendien kan er makkelijker ingezet worden op de individuele behoeften waardoor de kansen voor

zingeving en ontwikkeling bevorderd worden; er zijn weloverwogen regels en afspraken met weinig repressie en een goede sfeer.

Een belangrijk aspect van de hulpverlening, is een uitgebouwd partnerschap tussen de gezinshuisouder en de biologische ouders. Ouders moeten een rol kunnen blijven krijgen in het leven van hun kinderen en moeten hier ook van nabij in ondersteund worden en aangemoedigd om verantwoordelijkheid op te nemen. Belangrijke keuzes en beslissingen worden idealiter gezamenlijk gemaakt.

We expliciteren ook de verwachting van gezinshuizen om bij te dragen aan het normaliseren van de jeugdhulp. Een gezinshuis bevindt zich midden in de maatschappij. Verbinding met activiteiten en vrije tijd in de buurt, is een logische keuze. Dit impliceert ook dat intensief een beroep gedaan wordt op kinderopvang, actoren die universele diensten aanbieden, reguliere actoren, ... om het gewone leven binnen te brengen in de bijzondere situatie van de plaatsing.

Naast een fundamentele focus op het gewone, dagelijkse leven kunnen methodische accenten nodig zijn om adequaat in te spelen op specifieke zorgnoden van een jongere en diens omgeving.

§3. De derde paragraaf expliciteert de voorwaarden waaraan een gezinshuisouder moet voldoen.

De rugzak aan negatieve ervaringen die de minderjarige meebrengt, de vaak complexe problematieken alsook de vaak uitdagende samenwerkingsrelatie met de biologische ouders, vragen naar nodige 'knowhow' en competenties om de opdracht als gezinshuisouder te kunnen opnemen en vol te houden. Dit vraagt opnieuw intensieve ondersteuning van het netwerk, andere gezinshuisouders en professionals verbonden aan de organisaties waarmee wordt samengewerkt.

Het uitgangspunt is dat de gezinshuisouders professionelen zijn die beroepsmatig kinderen en hun wereld met hun eigen leven omarmen. Bovendien kunnen zij een beroep doen op een professionele omkadering van een moederorganisatie, waarmee nauw wordt samengewerkt (cf. infra). Van deze professionals wordt bijgevolg verwacht dat zij over meer draagkracht beschikken dan vrijwilligers, zoals pleegouders. We wensen de doelgroep niet af te bakenen, maar we mogen ervan uitgaan dat de doelgroep van gezinshuizen 'zwaarder' kan zijn dan deze van pleegzorg. Gezinshuizen kunnen nog meer dan pleeggezinnen inspelen op complexe problemen en trauma's en op die manier het traumasensitief werken faciliteren mede omwille van hun professionele omkadering. Voor de handicap specifieke doelgroep onderzoekt het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap de mogelijkheid om het concept gezinshuizen ook in de multifunctionele centra ingang te laten vinden.

Veel staat of valt met een goede matching tussen de noden van de minderjarige en het profiel van de gezinshuisouder; ook flankerende begeleiding is belangrijk. Om te komen tot een 'matched care' (juiste beslissing op maat over welke kinderen instromen in een gezinshuis en niet in bv. pleegzorg) is het belangrijk dat het proces van toeleiding gebeurt in partnerschap en gedeelde verantwoordelijkheid tussen pleegzorg en het gezinshuis. Immers, de keuzes voor het één of het andere moet een weloverwogen zorginhoudelijke keuze zijn. Expertise vanuit beide werkvormen moet bijgevolg samengelegd worden om in gedeelde besluitvorming op basis van onderbouwd diagnostisch materiaal tot een juiste beslissing te komen. Uiteraard is hierbij ook het partnerschap met de cliënt zelf en de aanmelder/verwijzer cruciaal. De eindbeslissing ligt bij de moederorganisatie.

Een gezinshuisouder wordt geselecteerd op basis van een onderbouwd screeningsproces waarbij rekening gehouden wordt met aanwezige competenties, materiële mogelijkheden, alsook met een aantal persoonlijkheidskenmerken. Kandidaten dienen te beschikken over een

menswetenschappelijk diploma, minimaal van een bachelorniveau, of kunnen ze voldoende relevante competenties aantonen om op dat niveau te functioneren.

Bij de screening worden materiële mogelijkheden mee in rekening genomen. We kiezen er niet voor om de materiële opvangcriteria te normeren gelet op het principe van deregulering en responsabilisering. In de toelichting voor de sector bij het besluit formuleren we wel richtinggevend principes: als stelregel beschikken de kinderen over een eigen slaapkamer met rechtstreeks daglicht en mogelijkheid tot verluchting, bij voorkeur beschikt de woning over een tuin of andere buitenruimte, ...

De draagkracht en draaglast moeten in kaart gebracht worden. Belangrijke persoonskenmerken zijn veerkracht, autonomie, emotie-regulatie, mentaliserend vermogen, stabiliteit, consistentie, voorspelbaarheid, zelfkritiek en ik-sterkte. Het is belangrijk om te zien of potentiële gezinshuisouders het vermogen hebben om hierover voldoende te reflecteren en of er ook leervermogen en bereidheid is. Gelet op de grote aanpassing van het ganse gezin is het bovendien is ook belangrijk om stil te staan bij de partnerrelatie en de eigen kinderen en het aanwezige netwerk te betrekken.

Verder is het ook belangrijk om te weten met welke doelgroep de gezinshuisouders affiniteit voelen: willen zij kleine kinderen of jongvolwassenen begeleiden? Willen zij kortere of langere trajecten opvolgen? Dit is cruciaal om een goede matching voor te bereiden.

Het is essentieel dat gezinshuisouders de (biologische) ouder(s), ondanks vaak moeilijke situaties, voldoende emotioneel en praktisch kunnen betrekken bij de ontwikkeling van hun kind. Het opvoeden gebeurt vanuit een gedeelde verantwoordelijkheid. Ook dat is een belangrijk element in de selectie.

Artikel 10 bepaalt het bedrag van de forfaitaire kostenvergoeding die aan voorzieningen van de categorie 1, die erkend zijn voor typemodule verblijf in een gezinshuis, per minderjarige en per verblijfsdag in een gezinshuis wordt toegekend. Het bedrag varieert naargelang de leeftijd van de minderjarige. Het subsidiebedrag wordt gekoppeld aan de spilindex.

De kostenvergoeding betreft een vergoeding voor de gebruikelijke woon- en leefkosten die worden gemaakt voor een minderjarige die in een gezinshuis wordt opgevangen. Voor bijzondere kosten voor bijvoorbeeld buitengewone medische en paramedische verzorging kan een subsidie voor bijzondere kosten worden toegekend overeenkomstig artikel 44 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp. De kostenvergoeding wordt in maandelijkse voorschotten uitgekeerd aan de voorzieningen die erkend zijn voor de typemodule verblijf in een gezinshuis die de kostenvergoeding onmiddellijk doorstorten aan de gezinshuisouder.

Artikel 13 bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

2. BESTUURLIJKE IMPACT

Budgettaire impact

Gezinshuizen

De financiering van de hulpverleningsvorm gezinshuizen bestaat uit vier componenten:

- Het inkomen van de gezinshuisouder;
- Een onkostenvergoeding voor de kinderen;
- Een subsidie voor zakgeld;
- Een begeleidings- en ondersteuningskost.

Voor **het inkomen van de gezinshuisouder** gaan we uit van de brutoloonkost van een begeleider klasse B1C, verhoogd met 20% weddesupplementen voor bijzondere prestaties (avond-, weekendwerk, ...). We gaan voor de berekening van de 20% uit van het feit dat een gezinshuisouder, anders dan een leefgroepbegeleider van wie het weddesupplement gemiddeld 12% bedraagt, elke avond en elk weekend aan het werk is en dus meer extra prestaties levert dan een leefgroepbegeleider.

We gaan ervan uit dat er voor een voltijds loon drie kinderen bij een gezinshuisouder verblijven. Dit creëert de mogelijkheid om gezinshuisouderschap te combineren met andere deeltijdse tewerkstelling of om met twee gezinshuisouders samen voltijds in te staan voor zes kinderen. Voor de loonkosten voorzien we in het gekende systeem van anciënniteitscorrectie.

Voor **de onkostenvergoeding voor de zorg aan de kinderen**, streven we een budgettair gelijk speelveld als voor pleegkinderen na. Aangezien een verblijf in een gezinshuis een residentiële maatregel is, verrekenen we hiervoor de gezinsbijslag die de pleeggezinnen bij een perspectiefzoekende of -biedende pleegplaatsingen rechtstreeks ontvangen en het fiscale voordeel dat pleeggezinnen ontvangen omwille van het domicilie van hun pleegkind.

Concreet betekent dit volgende bedragen:

Leeftijd	Onkostenvergoeding (op jaarbasis 365 dagen) (in euro)
0-6	10.760,20
6-12	10.939,05
12-15	11.760,30
15-18	12.399,05
18+	13.030,50

Deze onkostenvergoeding is, net zoals bij pleegzorg, gekoppeld aan het verblijf van elke individuele minderjarige. Net als de onkostenvergoeding voor een pleeggezin wordt de onkostenvergoeding voor een gezinshuisouder fiscaal niet als een inkomen beschouwd. Om dit helemaal sluitend te maken, bereiden we hierover een fiscale ruling met de Federale Overheidsdienst Financiën voor. We geven hiermee gevolg het advies van de Inspectie van Financiën.

Naast bovenstaande onkostenvergoeding wordt, naar analogie met de kinderen die in een 'klassieke' residentiële voorziening verblijven, een **subsidie voor zakgeld** toegekend, volgens de barema's zoals opgenomen in bijlage 3 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en subsidiënormen voor voorzieningen in de jeugdhulp. Dit zakgeld is als recht voor elke minderjarige in de residentiële jeugdhulp ingeschreven in het

decreet van 7 mei 2014 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp en binnen het kader van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht. Onderstaande tabel bevat, ter informatie, de actuele zakgeldbarema's:

Leeftijd	Bedrag in euro
Van 6 tot 8 jaar	7,20
Van 8 tot 12 jaar	14,35
Van 12 tot 14 jaar	28,75
Van 14 tot 16 jaar	43,10
Van 16 tot 18 jaar	57,45
+18 jaar	71,90

Voor wat de **begeleiding en ondersteuning** betreft, gaan we voor de financiering uit van de omkadering die voorzien is in de module contextbegeleiding breedsporig per kind dat in een gezinshuis verblijft. De keuze voor een breedsporige module wordt gemotiveerd vanuit de vaststelling dat de begeleidingscomponent van een gezinshuis verschillende dimensies kent en bijgevolg een voldoende intensiteit moet kennen: niet alleen is er de begeleiding van de minderjarige en zijn context zoals bij elk (residentieel) jeugdhulptraject; er zijn ook gezinshuisspecifieke begeleidingsaspecten: het voortraject (werving, selectie, vorming van de gezinshuisouder) coaching en intervisie van de gezinshuisouders, administratieve en logistieke ondersteuning, ...

De huidige kostprijs van een module contextbegeleiding breedsporig bedraagt:

Module	Subsidie aan 5 jaar anciënniteit	Subsidie per bijkomend jaar anciënniteit
Contextbegeleiding breedsporig	20.210,46	418,58

Onderstaande tabel bevat de samenvatting van de kostenstructuur voor de opvang van één kind in een gezinshuis op jaarbasis aan de huidige gemiddelde sectoranciënniteit van 15 jaar.

Leeftijd	Onkostenvergoeding (euro)	Inkomen gezinshuisouder (euro)	Begeleiding en ondersteuning (euro)	Totaal (euro)
0-6	10.760,20	30.061	26.081	66.902
6-12	10.939,05	30.061	26.081	67.081
12-15	11.760,30	30.061	26.081	67.902
15-18	12.399,05	30.061	26.081	68.541
18+	13.030,50	30.061	26.081	69.172

De bepalingen inzake gezinshuizen hebben op zich geen budgettaire impact. Wanneer we effectief modules verblijf in een gezinshuis zullen erkennen, zullen deze dossiers voor advies aan de Inspectie van Financiën voorgelegd worden. We stippen hierbij al aan dat we binnen het gevoerde reconversiebeleid in de jeugdhulp gezinshuizen zullen installeren via ombouw van bestaande leefgroepen. Als stelregel voor het reconversiebeleid gaan we ervan uit dat een leefgroep met een capaciteit van 10 plaatsen omgebouwd wordt naar vier gezinshuizen met telkens drie plaatsen (= 12 plaatsen). De precieze verhouding kan daarnaast uiteraard variëren naargelang de concrete

werkvorm die een voorziening converteert en de subsidiebarema's die op die werkvorm van toepassing zijn.